

ter jeg virkelig for, at det ærede Udvalg er blevet noget paavirket af denne milde Vinter. Jeg kan ikke tro Andet end, at Indstillingen, dersom vi for Diebliffet havde haft Istransport, vilde være bleven en anden. Mytten er imidlertid den, mine Herrer, at det, dersom Thinget nu stemmer under Indtrykket af den milde Vinter, ikke er sagt, at den næste Vinter retter sig derefter, og vi komme da igjen et Aar forsilde. Et æret Medlem af Udvalget har allerede fremhævet, hvad jeg har yttret i Udvalget med Hensyn til den Grund til Udsættelsen, som nu er bragt frem i Anledning af, at Spørgsmaalet er reist om de Indretninger, som kunde være at træffe med Hensyn til en Dampfærgeforbindelse mellem Sjælland og Gjen. Jeg har nemlig erklæret, at jeg ikke kunde betvivle, at den Kommission, som i den Henseende er nedsat efter en Henvendelse fra Finantsministeren, maatte kunne give nærmere Oplysninger, hvorefter man kunde forvisse sig om, at man ikke ved at udføre de nu paa-tænkte Arbejder gjorde Noget, som tabte i Anvendelighed, eller overhovedet foregreb de Planer, som kunde blive anbefalede med Hensyn til Dampfærgeindretningen. Jeg har sagt, at jeg, inden jeg gav Befaling til Anvendelsen af de Midler, om hvis Bevilling der her er Spørgsmaal, vilde ved en Henvendelse til Kommissionen forvisse mig om, at der ikke var noget Sammenstød i den Henseende, og saalænge dette ikke er flet, ville Pengene ikke blive anvendte. Dersom man derimod nu negter Pengene, er det klart, at der spiles et helt Aar. — Med Hensyn til de Bemærkninger, som af to ærede Medlemmer ere fremsførte i Anledning af Maaden, hvorpaa Ordningen af det nye Klasseslotteri er gennemført, skal jeg ogsaa bemærke, at jeg vil foranledige, at vedkommende Bestyrelse i det Enkelte nærmere yttre sig over Sagen. Jeg finder imidlertid alt nu Anledning til at fremhæve, at den praktiske Maalestok for Bestemmelsen af Loven selv og dens Gjennemførelse dog vel væsentlig maa være dens finansielle Virkning, og den tror jeg maa erkendes for at være tilfredsstillende. Vil man derimod opstille den Fordring, at Loven skulde betage Folk Lyften til at spille i fremmede Lotterier, tror jeg rigtigst, man stiller for store Fordringer til den. Dette er imidlertid Noget, som ikke blot møder i dette Tilfælde, thi det kan vel være, at man i mange Tilfælde har for store Forventninger til, hvad der kan udrettes ved en Lov, og altsaa ogsaa til, hvad der kan udrettes af den lovgivende Forsamling. Naar det ærede Medlem for Beile Amtis 3die Valgkreds (H. Nielsen) mente, at der navnlig paa eet Punkt var et ligefremt Omstøb, maa det ærede Medlem tillade mig at opkaste det Spørgsmaal, om det ikke let hænder, at der, naar en talentfuld Forfatter har fundet et vist Udtryk, som fortrinlig passer, dengang det blev opfundet, er en vis Friielse til at anvende dette Ord senere?

Det ligger ligesom paa Læberne, uagtet Forholdene ere saa overordentlig forskellige. Jeg tror, at dette gjaelder med Hensyn til det med Talent opfundne Ord „Omstøbsdepartement“, som første Gang kom til os fra England. Navnlig synes det ikke at være et ubilligt Forlangende, at det ærede Medlem, der brugte dette Udtryk i en enkelt Retning, ikke havde indskrænket sig til at sige, at der maatte kunne findes andre Kontrolmidler. Det er virkelig ikke nogen Hjælp eller Veiledning for Bestyrelsen eller Ministeren, naar En siger om Noget, at det forekommer ham for strengt, at det er omstøbsmæssigt, og at der maa kunne findes andre Midler. Dersom det ærede Medlem vilde nævne disse andre Midler, skulde jeg være villig til at tage dem under Overveelse, men det maa erkendes, at det virkelig er en nødvendig Opgave for Administrationen, at der er et betryggende Tilsyn med, at vi ikke falde tilbage i den tidligere Norden. Naar det ærede Medlem her fra Sjælland (Lauer) udtalte sig om en Forandring — thi han erkendte, at uden en saadan var meget af det, hvorefter han ansæede, nødvendigt — med Hensyn til Betalingen ved sidste Trækning, vil jeg bede det ærede Medlem ændre, at dette er en Sag, der var under Overveelse under de Forhandlinger, som gif forud for Loven. Man blev imidlertid den Gang enig om, at det, han nu anbefaler, ikke burde ske, og det vil vistnok ogsaa vise sig ved denne Sags nærmere Bearbejdelse, at det vilde være urigtigt at gjøre en saadan Forandring som den, det ærede Medlem antydede. — Foraaavdt der i en følgende Paragraf er foreslaaet en Forhøielse af Indtagterne af Kassebeholdningen, antager jeg — det er naturligvis kalkulatorisk — at det, hvis der ikke indtræffer ganske uventede Forhold og Omstændigheder, vil vise sig, at der ikke kan være noget at indende imod denne Forhøielse. — Hermed tror jeg at have gennemgaaet de forskellige Forslag.

Rec: Jeg kan slutte mig til de ærede Medlemmer, der have udtalt sig til Fordel for at bevilge den Sum, som af den høitagtede Minister er forlangt til en Omdannelse af Postgaarden her i Kjøbenhavn. Jeg har et saa nøie Kjendskab til Forholdene der, at jeg med Bestemthed tør paa- staa, at Expeditionerne der ere forbundne med overordentlig stor Gene paa Grund af Mangel paa Plads. Det turde vistnok ikke være Lokalerne til Postkontorets Besørgelse, som ere altsaa smaa, og Publikum lider virkelig særdeles meget herunder. Ogsaa de andre Lokaler ere for smaa. Der er tillige en Mangel, som jeg ikke tror er fremhævet af Andre, og det er den, at den Del af Publikum, der selv ønsker at afhente sine Breve og andre Sager, maa staa under aaben Himmel og vente efter dem. Der er saaledes paa Postgaarden ikke engang et Lokale, hvor det Publikum, der selv vil afhente sine Breve, kan tage Ophold.